

Velikonoční přechod Slovenského ráje 2016

36. ročník
Cestovní zpráva

Letošní, již 36. ročník přechodu Slovenského ráje se konal ve dnech 24. - 28. 3. 2016 a zúčastnilo se ho 32 účastníků. Časný termín Velikonoc budil trochu obavy ze sněhu a ledu, které se, naštěstí nepotvrdily. Projevil se ale na kytičkách - bylo jich celkově velmi málo, skoro žádné.

Ze zmíněných 32 účastníků přijeli jen 4 vlakem, ostatní všichni auty. Neurovnané vlastnické vztahy ke Kláštorisku se projevily malou nepodstatnou komplikací - auta nesměla zajet k chatkám a musela parkovat u restaurace. Tyto neurovnané poměry se dlouhodobě podepisují i na stavu chatek, do nichž nemá kdo investovat a zřejmě jsou udržovány jen řešením největších „havárií“. Chatky jsou pronajímány v podstatě jenom nám, eventuálně podobným partiím, pokud se vyskytnou.

Vzhledem k tomu, že dlouho nebylo vůbec jasné, zda bude Kláštorisko na Velikonoce otevřené, se počet účastníků značně snížil oproti loňsku. Mnozí lidé to nevydrželi a zajistili si jiné aktivity. Myslím, že snížení počtu účastníků nakonec bylo ku prospěchu věci. Atmosféra byla komornější a i organizačně se akce zvládala líp. Program jsem po zkušenostech z minulých ročníků rozepsal do dvou základních skupin - výkonnější A a mírnější B, z čehož si téměř všichni mohli vybrat a vybrali. Během dne si potom v některých případech část lidí trasu zkrátila, ale celkově byl rozpis dodržený. Jedinou výjimkou byla trasa na Havraniu skalú, na niž se letos nevypravil nikdo. Hlavní postava a vedoucí této trasy - Štěpán Pick - byl unavený po třetím dnu, kdy po nepochopitelném odběhnutí jednoho člena, kterého po té hledal a hodně se tak zdržel, zatímco dotyčný dorazil na Kláštorisko před všemi ostatními, jako by se nechumelilo.

Celkové podmínky byly výrazně lepší než vloni - na žebřících byl led jenom na několika málo místech, sníh téměř nebyl, aspoň na obtížných místech ne. Vody bylo podobně jako vloni - větší než malé množství - celkově příjemně dostatečně. Počasí bylo vcelku slušné, každý si mohl vybrat od zcela jasna až po sněžení. U vstupu do roklín (Suchá Belá, Piecky, Velký Sokol a Prielom Hornádu) se opět, řekl bych, že zcela nezákonně vybírá vstupné. Člověk by předpokládal, že ho bude vybírat Národní park a peníze půjdou na údržbu a úpravy, ale peníze vybírají obce, na jejichž území se dotyčné části nacházejí. Je otázkou, kde tyto vybrané peníze vlastně končí.

Atmosféra přechodu byla tradičně velice dobrá, přátelská, došlo na promítání i na zpívanky a samozřejmě i pomlázku. Účastníci opět projevili velký zájem o další pokračování akce. To ovšem záleží v podstatě na slovenských soudech, poněvadž se o pozemky na Kláštorisku soudí tak říkajíc každý s každým. Stravování bylo tradičně na vysoké úrovni a porovnání cena x množství a kvalita vychází velice dobře. Vedoucí paní Gálová, taky tradičně, vychází vstříc i požadavkům vegetariánů a personál bez mrknutí oka čekal s jídlem i na opozdilce.

V pondělí jsme jeli na rozdíl od loňska do Vrbova jen čtyři. Bylo pěkně a stálo to za to, i když kapánek podražili. Po té jsme zajeli do Tatranských Matliarů do hotelu Hutník2 na kávu. V 15 hod jsme vyrazili k domovu. Letos byla obrovská kalamita při ukončení dálnice před Ružomberokem a poté ještě další v okolí Strečna. Po rozvezení pasažérů jsem

se dostal domů ve 23.00hod.

Celkově hodnotím akci ve shodě s účastníky jako hodně vydařenou.

Jiří Pešák-George: vedoucí přechodu v důchodu.

V Přerově 11. 4. 2016